

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาสภาพการปฏิบัติงานของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด
ในจังหวัดอุดรธานี

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นายมงคล ทาบลัด

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุรุษย์ จงกลณี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สว่าง อภิบาลกุล)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของ
ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารศูนย์อบรมเด็กก่อน
เกณฑ์ในวัด และครูพี่เลี้ยง 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด
กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารศูนย์ฯ 155 รูปและครูพี่เลี้ยง 230 คน รวม 385 รูป/คน เครื่อง
มือในการวิจัยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จ
รูป SPSS/PC⁺ เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็น
วัดโดยใช้สถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1) ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ส่วนมากมีห้องเรียน 2 ห้องเรียน นักเรียนมีอายุ
ระหว่าง 2-5 ปี ผู้บริหารศูนย์ฯ และครูพี่เลี้ยงจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ครูพี่เลี้ยงผ่านการ
ฝึกอบรมร้อยละ 55 อาคารเรียนส่วนมากเป็นอาคารเรียนถาวร ทุกศูนย์ฯได้รับงบประมาณจากกรม
การศาสนา สภาพสนามเด็กเล่นส่วนมากมีเครื่องเล่นไม่เพียงพอ มีการบริการอาหารเสริม(นม)และ
อาหารกลางวันโดยไม่เก็บเงินจากผู้ปกครองการจัดกิจกรรมยึดตามแนวทางที่กรมการศาสนากำหนด

2) การปฏิบัติงานของศูนย์ฯ ทั้ง 5 งาน ได้แก่ งานบุคลากร งานวิชาการ งานงบประมาณ งานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม งานความสัมพันธ์กับชุมชนและการประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานระดับ "ปานกลาง"

3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารศูนย์ฯ และครูพี่เลี้ยงปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน (ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

4) ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารศูนย์ฯ และครูพี่เลี้ยงมีข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศูนย์ฯ โดยภาพรวมดังนี้ ควรมีอาคารเรียนถาวรและเป็นเอกเทศ มีขอบเขตเป็นสัดส่วนและมีสิ่งแวดล้อมที่ดี ผู้บริหารศูนย์ฯ และครูพี่เลี้ยงควรได้รับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรยึดแนวทางการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ของกรมการศาสนา ด้านงบประมาณศูนย์ฯ ควรมีแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ดี ควรหางบประมาณจากภาคเอกชนมาสนับสนุนและจัดตั้งเป็นกองทุนหรือมูลนิธิ เพื่อสนับสนุนกิจการของศูนย์ฯ และควรวางให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดและดำเนินงานของศูนย์ฯ อย่างจริงจังมากขึ้น